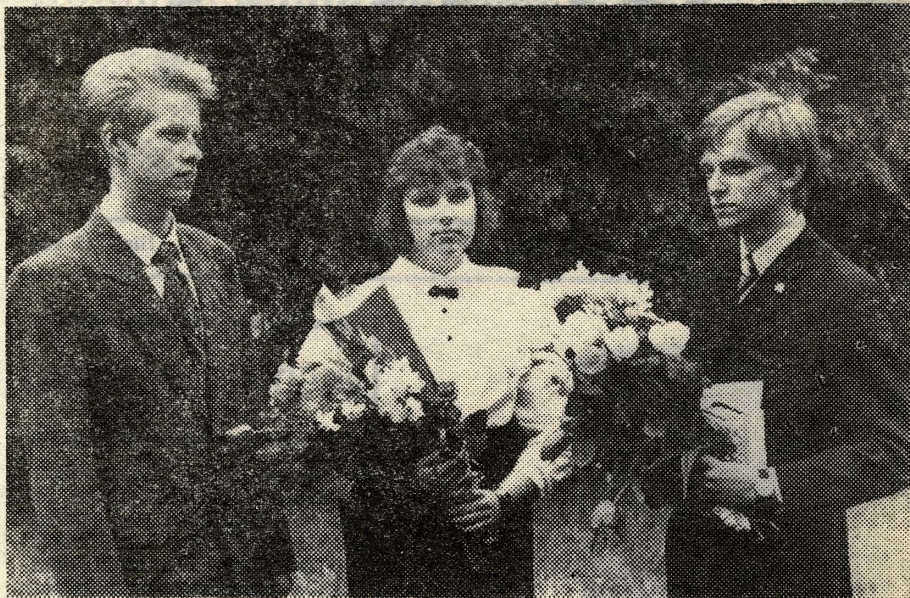

Hõbemedaliga keskkooli lõpetanud Peeter Tammeveski (vasakul), Merike Rist ja Jüri Pihel.

Oleks nagu päike olnud

See pühapäev oli pilvelune. Oleme kuidagi ära harjunud, et päeval, mil on keskkooli lõpuaktus, särab päike. Vähemasti mina ei mäleta oma keskkoolist möödunud kolme aastakümne jooksul ühtegi lõpuaktust, mis oleks toimunud akna taga voolava lausvihma saatel. Vanajumalal on noorte ilusate ja õnnelike inimeste vastu ikka halastust jätkunud, pole ta neil lõpupeite ära rikkunud ega midagi. Seekord oli siis päike varjus.

Aga kõik muu oli päikseline: soojad sõnad, naeratused, lilled, ja valguski koolisaalis oli sedavärvi, nagu oleks päike...

Tänavu lõpetas Kärda Keskkooli 43. lend — nelikümmend viis noort said üle viiekümne aasta taas Eesti Vabariigi küpsustunnistused. Kõik oli nagu eelmistel neljakümne kahel aastal, aga siiski teistmoodi. Arvan, et meie ise — inimesed. Ajad teisenevad. Ja meie koos nendega.

Evald Terase juhataatud koor laulis erakordselt hästi; minu kõrval istuv nooremas keskeas proua müksas mind mitu korda ja ahhetas: «Issand, kui ilusasti nad laulavad...»

Lõpetajad ise olid kaunid, nagu nad ikka on. Paljud neid olid rõivastatud musta (mood? ajastu alateadlik ahistus? praktilisus? mugavus?),

mitmed kandsid alati moesolevat musta seelikut ja pidulikku valget (või lihtsalt heledat) pluusi, kuid oli ka rahvarõivaid (stiliseeritud ning ehtsaid), ja peadpööritavaid tualette. Noormeeste pintsakud istusid kui valatult. Lipsud varieerusid kitsast ühevärvilisest laia kirevani... Kolm klassijuhatajat — Virve Lüll, Sirje Teras ja Milvi Tikka — särasid oma õpilastele esimesest reast vääriliselt vastu.

Järgmise lennu (44.) lõpetajad korraldasid ärasaatumistseremoonia. Oli koostatud väga hea tekstipõimik nukruse ja nalja piiril, nagu hiidlastele kohane.

Direktor Rein Väljas pidas kõrgtasemel kõne, seejärel andsid nad koos õppealajuhataja Ain Taubega noortele kätte tunnistused.

Hõbemedaleid oli sel aastal koguni kolm: MERIKE RIST, JÜRI PIHEL ja PEETER TAMMEVESKI olid oma visa tööga need välja teeninud. Kiituskirju üksikutes ainetes üheksa, kõige rohkem matemaatikas — kokku neli (ANNIKA NOORKÕIV, AURIKA KESKLA, MAIRE HARJAK, LILIT LEIS), ajaloos kaks (ANU SAMM, LILIT LEIS), võimlemises kaks (ANNIKA NOORKÕIV, KAIRE PÖDER) ja bioloogias üks (KAIE KIBUPUU).

Tähelepanelik lugeja juba märkas, et Annika ja Liit said kiituskirjad kahes aines. Nelja-viielisi oli kümne ringis.

Lõpetanud tänasid õpetajaid, kooli ja vanemaid omatehtud lauluga. Tervitas hariduskondide päälük Ivo Eesmaa. Ta ütles, et need ajad on möödas, kus lauldi, et «noontel teed on lahti igal alal» ja öeldi, et (teie ees on lahti kõik teed) — ei, nüüd on niisugused ajad, et teid on nelikümmend viis ja teie ees on ka täpselt nelikümmend viis teed...

Ave Alavainu kutsus üles mitte unustama kultuuri ja lugema raamatuid, käima kodu, väljas, mitte klammerduma TV külge. Ta luges ette oma luuletuse «Algusest ja lõpust», mis oli just valminud. Ajalehes palus ta kirjutada, et ta kõneles ka kõigi lastevanemate nimel.

Rohkem sõnavõtte polnudki.

Järgnes lipu väljaviimine.

Siis tulid vastastikused õnnetused, pildistamised ja pidu.

Järgmisel hommikul (keskpäeval) ärkasid eilsed keskkoolilõpetajad lindpriidena, ise uskudes end nautivat vabaduse esimest päeva. Jätkem neile esialgu illusioon, et nad on puhkusel — mõne nädala pärast teeb elu nagunii oma korraktiivid. Tuleb astuda... täiskasvanute karmi maailma.

Anita LAURSON

Tänuõn nad õpetajaile ja koolile ütlesid tänavused abiturientid omaloomingulise lauluga.

Endel Saare fotod